

Турци	239 699	225 942	465 641
Татари	9 424	8 807	18 231
Гагаузи	4 648	4 681	9 329
Кюрди	79	15	94
Арменци	7 134	5 798	12 932
Черкези	21	10	31
Арнаути	1 439	175	1 614
Евреи	20 020	20 113	40 133
Цигани	63 045	59 251	122 296

Следва да се отбележи, че при преобровянето през 1910 г. се обхващат всички инородни като налично население в страната, макар и част от тях да нямат българско поданство (гражданство). Така например, констатирано е, че у нас са в наличност 23 633 поданици на Турция, от които 17 780 мъже и 5 853 жени.

Напускайки етническата определеност, грамотността и неграмотността на инородните у нас се констатира по матерен език на преброяваните лица, както следва:

Грамотност	Български език		Турски, татарски и цигански език	
	мъже	жени	мъже	жени
Грамотни	939 317	400 048	27 532	8 908
Неграмотни	841 683	1 326 280	279 564	200 628
Непоказани	7 516	8 307	659	427

Преброителите през 1910 г. са имали предвид, че грамотността е свързана не с цялата възраст на човека, поради което са въвели и друг признак на преброяване - грамотност на населението на възраст 10 и повече години, при който се получава следната картина:

Грамотност	Български език		Турски, татарски и цигански език	
	мъже	жени	мъже	жени
Грамотни	868 046	342 712	25 234	7 084
Неграмотни	416 261	897 416	198 378	201 579
Непоказани	7 144	7 933	641	405

Двете таблици разкриват крайно противоречива картина на населението с оглед на неговата грамотност, която има редица особености, когато се проследи поотделно при българите и при инородците. Прави впечатление, че по онова